

בחזק יותר. ימן הצען - שאר העם, קרבנו שליהם תפולות, ועליהם נאמר (יחזקאל לד) ואתן צאנין צאן מרעיתך אדים אחים.

שבעלי קבלה ובבעל מדות הם מצד של עץ החיים. שאר העם מצד של עץ טוב ורע, אסור מהצד ומשום לכך מן הבאה, והתר. ומשום לכך מן הבאה, מאכל שלהם عمر, לחם שעווים. וימד שיש שעירים וישת עלייה - תורה שבבעל פה של ששה סדרי משנהה. אבל אלו של עץ החיים, שהם אדים, התורה שלהם היא לחמו של הקדוש ברוך הוא. זהו שפטותם (משל ט) לכו לחמו בלחמי, והינו שמי הלחם. שמחו כל הפנאים והאמוראים ואמרו: מי עומד לפניו סיני? (וברעה מודמנא). רבי יצחק פמח, (שם פא) תקעו בחידש השבעי באחד לחידש. רבי יצחק פמח, (שם פא) תקעו בחידש שופר בפסח ליום חגנו. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא קרב אותם אליו מפל האמות עוגרי עבורה זרה והתרצה בהם, ומפקומ רחוק קרב אותם אליו. וזהו שפטותם (יהושע כד) ויאמר יהושע אל כל העם הנה אמר ה' אלהי ישׂאֵל בעבר הנهر ישבו אבותיכם מעולם. להראות שהרי ממקום רחוק התרצה בהם וקרב אותם אליו, וככתוב, וakah את אביכם את אברהם מעבר הנهر וגוי. בפסוקים הללו יש להסתפל, וכי כל ישראל לא היו יודעים את זה, וכל שכן יהושע? אלא כל התורה נסתורת ונגלית, כמו שהשם הקדוש נסתר ונגלה, משום שלל התורה היא שם קדוש, ועל כן היא נסתורת ונגלית. אם יהושע וישראל היו יודעים, لماذا כתובכה אמר ה'? אלא ודאי סתר הדבר - בטוב הרבה ששה הקדוש ברוך הוא עם ישראל, שהתרצה באבות,

פשתין. מן הבקיר: פרים מגנים במתניתין, בתקופה לתיר. ומן הצען: שאר עמא, קרבנא דלהון אלותין, עצלייהו אתחמר, (יחזקאל לד) ואתן צאנין צאן מרעיתך אדים אתם.

דמאיו קבלה, ומאריו מהות, איןון מטרא דאליגנא דמי. שאר עמא מטרא דאליגנא דטוב ורע, אסור בהתר. ובגין דא, מן הבאה, מאכל דלהון, עמר לחם שעורים, (וות ג) וימד שיש שעורים. וישת עלייה, אוריתא דבעל פה, דשית סדרי משנהה. אבל אלין דאליגנא דמי, דאיינון אדים אוריתא דלהון, נהמא דקודשא בריך הוא. הרא הוא דכתיב, (משל ט) לכו לחמו בלחמי והינו שמי הלחם. חדו בלהו תנאין ואמורין, ואמרו מאן קאים קפי סיוני. (ע"כ רעה מחיינא).

בחידש השבעי באחד לחידש, (ויקרא כ"ז) רבי יצחק פמח, (ההלים פא) תקעו בחידש שופר בפסח ליום חגנו. זכאין איןון ישראל, קודשא בריך הוא קרב לוז לבניה, מן כל אומין עובדי עבודה זורה, ואתרעוי בהו, ומארter רחיקא קרב לוז לבניה, הדא הוא דכתיב, (יהושע כד) ויאמר יהושע אל כל העם הנה אמר ה' אלהי ישׂאֵל ב עבר הנهر ישבו אבותיכם מעולם. לאחזהה, דהא מאתר רחיקא אתרעוי בהו, וקריב לוז לבניה, וכתיב, (יהושע כד) ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנهر וגוי. הגי קראי אית לאספלה בהו, וכי כל ישראל לא והוא ידע דא, וכל שבן יהושע.

אלא אוריתא כולה סתים וגלייא, כמה דשמא קדישא סתים וגלייא, בגין דאוריתא כולה שמא קדישא היא, ועל דא איה סתים וגלייא. אי ישׂרָאֵל (דף צ' ט' ע' א) וייהושע הו ידע, אלא ודי סתימה דמלה, טיבו סגי עבד קדישא בריך בישראל, דאתרעוי בהו באבהתא, ועבד לוז רתיכא